

TEGEN DE KWAKZALVERIJ

REDACTIE-ADRES: J. Th. Balk, Keeverberg 54, Amsterdam-Z.

Opgericht 1 januari 1881

Over volledig reorganisatieplan van Vereniging tegen de Kwakzalverij wordt dit jaar beslist

„ER IS IETS gaande in onze vereniging. Dat merkt U wel aan het feit, dat wij voor het eerst in al die jaren aan onze algemene vergadering een lezing hebben verbonden. Wij zijn druk bezig met de reorganisatie van onze vereniging. In oktober-november hopen wij het volledige reorganisatieplan aan de ledenvergadering te kunnen voorleggen,” aldus begon de voorzitter van de Vereniging tegen de Kwakzalverij, de heer A. P. N. de Groot zijn openingstoespraak van de op 25 april l.l. te Amsterdam gehouden algemene vergadering.

„DE KWAKZALVERIJ IS gemoderniseerd. Wij zullen ons daarbij moeten aanpassen. De vereniging zal ook een nieuwe naam krijgen, in overeenstemming met die modernisering. Wij denken aan een naam als „Vereniging voor Bescherming en Instandhouding van de Wetenschappelijke Gezondheidszorg”. De strijd tegen alles wat de volksgezondheid ondergraaft behoort tot het werk van de vereniging, ook al geschiedt dit ondergraven door gediplomeerden”, vervolgde de voorzitter. Want onze strijd kan zich werkelijk niet meer beperken tot figuren als het Staphorster boertje!...

HET LIDMAATSCHAP VAN de vereniging geeft niet alleen lusten, zoals de lectuur van het Maandblad. „Ik zou het erg prettig vinden als de leden ook eens een enkel lastje op zich zouden nemen. Als alle leden zich eens voornamen om een nieuw lid te werven? Want wij moeten meer leden hebben om zodoende hogere inkomsten te verwerven, die het mogelijk moeten maken onze activiteiten uit te breiden”.

Meer gericht werk

De heer De Groot heeft daarna de vergadering een indruk gegeven van de veelheid van zaken die de wetenschappelijke gezondheidszorg bedreigen. Er zijn wel vijftig onderdelen, die eens onder de loep moeten worden genomen. Wij hebben bijvoorbeeld nog nooit aandacht kunnen besteden aan de Mazdaznan.

Sommige dingen verdwijnen ook weer, constateerde de voorzitter. De curiëntologie bijvoorbeeld. „Het bordje „Curiëntoloog” dat ik in Haarlem aan een deur zag staan is weggehaald”. Er zijn nog vele dingen, die tot de kwakzalverij gerekend moeten worden. Er moet meer gericht werk worden gedaan.

De voorzitter gaf ook een korte aanduiding van wat er wordt gedaan om onder artsen en farmaceuten belangstelling te wekken voor het werk van de vereniging. Dit is zeer belangrijk. Uit het feit dat 300 artsen lid zijn van de vereniging leidt het blad van de NWP (Nederlandse Werkgroep van Paranormale gezeters) af, dat de vereniging niet „leeft” onder de artsen.

Persoonlijk houdt de voorzitter lezingen voor afdelingen van de Kon. Mij. ter Bevordering van de Geneeskunst; soms geschiedt dat samen met de heer H. A. A. R. Knap. Voor farmaceutische studenten te Groningen heeft een vrouwelijke collega van de voorzitter een lezing gehouden.

„Men moet onze stem meer horen”, aldus de voorzitter. En hij voorspelde, dat in de toekomst nog wel meer van de vereniging te horen zal zijn. Hij memoreerde voorts de medewerking van de dagbladpers, die ingezonden stukken opneemt van de voorzitter, wanneer deze in de inhoud van de bladen iets signaleert, strijdig met de opvattingen van de vereniging.

Op een vraag uit de vergadering over de voorlichting aan leken, antwoordde de voorzitter dat voor Plattelandsvrouwen en huisvrouwenverenigingen ook lezingen worden gehouden. „Maar ik acht de voorlichting van artsen, tandartsen, dierenartsen, apothekers van buitengewoon belang”. Bij hen moet de gedachte en de wil postvatten: „Wij zullen meestrijden”.

JAARVERSLAG - BLZ. 4
LEZING J. W. GOSKER - BLZ. 2

„Ze ziet er slecht uit”

In een hotel in het Oosten des lands werd een bezoeker door een andere gast aangesproken.

„Uw dochter ziet er slecht uit”, begon hij. „Is dat altijd zo?”

„Ze heeft een drukke baan en ze komt hier wat uitrusten”, antwoordde de ander.

Het kon wel eens zijn, dat ze bloedarmoede heeft. Maar daar kan wel iets aan gedaan worden... ”

Het bleek dat de gast, die zo begaan was met de gezondheid van anderen een kwakzalver was, die in het hotel nieuwe (en goed betalende...) klanten zocht. Hij liet er trouwens ook klanten komen...

En de aangesproken bezoeker?

Daar trof onze kwakzalver het niet zo goed mee, want het was dokter A. P. N. de Groot, voorzitter van de Vereniging tegen de Kwakzalverij...

Die risico loopt men wanneer men als kwakzalver een hotel als „operatieterrein” uitkiest.

De heer De Groot die dit voorval vertelde op de algemene ledenvergadering van de vereniging drukte de leden op het hart om gevallen van kwakzalverij aan het bestuur door te geven. (Waarnemend secretaris: H. Dijkstra Bongart 6, Buitenveldert, Amsterdam-Z.).

REDACTIE:

Medisch redacteur:

dr. J. H. Ligterink, arts en apotheker, Amsterdam

Pharm. redacteur:

J. E. Buijter, apotheker, Farmaceutisch Inspecteur van de Volksgezondheid te Zwolle

Kritisch publiek - en toch onder de indruk

VOOR HET EERST in 82 jaar heeft de Vereniging tegen de Kwakzalverij aan haar algemene ledenvergadering (zie pagina 1) een lezing verbonden. Er was veel belangstelling — het zaaltje van Américain stroomde vol met tegen de 180 leden en introducee's, die geboeid luisterden naar de voordracht van de heer J. W. Gosker. Een verslaggever van dagblad Trouw schreef er o.a. het volgende over:

„Een kritisch publiek dus, niettemin (voor een groot deel) erg onder de indruk van de experimenten van de „paragnost“, die in het (niet-para) normale leven hoofdinspecteur van politie in Arnhem is en daarbij een verwoed en kundig amateur goochelaar. Dat laatste is de sleutel tot 's heren Goskers kunnen. Stuk voor stuk waren zijn „paranormale experimenten“ te herleiden tot eenvoudige goocheltrucjes. Niettemin het publiek van anti-kwakzalvers was er sterk van onder de indruk. En daar ging het hoofdinspecteur Gosken om: aantonen, dat bij zulke nepseances, zelfs het nuchtere Nederlandse publiek alle normen van kritiek verliest.

Al negentien jaar gaat de heer Gosker fel tekeer tegen de zogenaamde telepaten, helderzienden en paragnosten, die het naïeve publiek duizenden guldens voor waardeloze consulten uit de zak weten te kloppen. Geen bezwaar heeft de heer Gosker, zo zei hij, tegen telepathie die gepresenteerd wordt als goochelkunst en dus als vrij onschuldig vermaak. Bezwaar heeft hij evenmin tegen de wetenschappelijke benadering van het paranormale.

Wel keert hij zich tegen de nepseances die worden gebruikt als een inleiding voor dure privéconsulten. Voor het „zachte prijsje“ van 35 gulden: een schat aan nutteloze informatie, goedkope algemeenheden, die op

NIEUWE LEDEN

WIJ BEGROETEN ALS nieuwe leden de heren G. D. A. Kuijken, arts te Hilversum, Th. J. de Man, medisch student te Utrecht H. J. B. van Batenburg, scheikundige te Amsterdam en C. H. Warnies, procuratiehouder in het houtbedrijf te Amsterdam.

In het maartnummer werd als nieuw lid begroet de heer H. P. Rab, arts te Beerzerveld. De heer Rab maakte ons er op attent, dat hij al zeer geruime tijd lid is. Onze verontschuldigungen voor de begane vergissing!

iedere burger van toepassing kunnen zijn.

Prof. Tenhaeff heeft eens gezegd: dat 90 procent van de paragnosten arbeidsschuwe psychopaten zijn. Tegen hun praktijken verzet de antiparagnost Gosker zich. Blijft nog tien procent over. Ook hèn neemt de heer Gosker met een korrel zout.”

Zich voor goed geld laten bedotten

HET IN DEN HAAG verspreide gratis weekblad De Posthoorn publiceerde dezer dagen een artikeltje tegen de waarzeggerij. Waarzeggers moeten het vooral van vrouwen hebben en niet zonder reden was het artikeltje dan ook ondergebracht in de rubriek „Voor de vrouw“. Wij ontleenen er het volgende aan:

„Er zijn nog altijd vrouwen, die naar de waarzegger of de waarzegster of naar een psychometrist, of met welke namen zij zich mogen tooien, lopen en zich er voor goed geld laten bedotten. Zij laten zich vooral de toekomst voorspellen wanneer zij op een of andere manier in moeilijkheden zijn geraakt. Dat kan zijn door geldkwesties, maar vaker is het wanneer zij met liefdesperikelen te kampen hebben.

Als het tussen man en vrouw niet erg botert en de vrouw haar echtgenoot niet helemaal vertrouwt, dan probeert zij door middel van een waarzegger, of iemand die zich een dure vreemde titel heeft aangemeten, te weten te komen, wat er precies aan schort en hoe zij te handelen heeft. Het liefst gaat zij naar iemand, die zich paragnost of psychometrist noemt of iets dergelijks wetenschappelijk klinkends bij zijn naam heeft gezet. Dat suggereert betrouwbaarheid. Een paragnost kan altijd meer rekenen dan een eenvoudige waarzegger. Dat is het voordeel aan de kant van de man, tot wie de vrouwen zich wenden, die zich nog niet helemaal van deze onzin hebben kunnen losmaken.

„Voor de grap“

WE HEBBEN WEL vrouwen ontmoet, die zeiden van het waardeloze van zulke soort waarzeggerijen overtuigd te zijn, maar die toch met een vriendin meegingen, die een waarzegger wilde raadplegen en dan tegelijk „voor de grap“ ook zich zelf allerlei mooie en nare dingen lieten voorspel-

len. Zij gingen erheen met de gedachte van baat het niet, het schaadt ook niet en mij kunnen ze niet beïnvloeden. Baten doet het inderdaad niet. Schaden doet het wel, al was het alleen al in de portemonnaie.

Het gebruik maken van de inblazingen van waarzeggers kan echter ook op een andere, veel gevaarlijker manier schaden. Er zijn vrouwen, die soms bewust maar meestal onbewust naar wat zij gehoord hebben gaan leven. Zij laten zich sterk beïnvloeden. Zij werken naar de grote reis, die zij gaan maken toe. Of zij schenken bijzondere aandacht aan de zwarte man, die hun pad kruist. Later zeggen zij dan ook nog, dat het toch maar voor een aanzienlijk deel uitkwam, wat de waarzegster had meegedeeld.

De zogenaamde waarzeggers zijn bijzonder kwiek in het eerst uithoren van hun slachtoffer. Zij ontdekken niet alleen wat er bij hun klant aan de hand is, maar ook wat zij eigenlijk graag zou willen en zij draaien het dan slim die kant uit, zodat de klant tevreden weg gaat.

Sowjetgeleerden op andere paden

IN HET JANUARINUMMER van het Maandblad tegen de Kwakzalverij hebben wij een bericht opgenomen over een afdeling van de universiteit van Leningrad voor het onderzoek van fenomenen als gedachtelezen en andere paranormale verschijnsel. Terwijl de leerstellingen van het communisme steeds hebben ontkend, dat er iets zou zijn, dat boven de materie uit zou gaan, wordt nu in zeker acht laboratoria en wetenschappelijke instituten in de Sowjet-Unie het verschijnsel, dat men in het Westen als telepathie kent, onderzocht.

Hoe moeilijk dit nog te verwerken is voor de communisten bleek onlangs in Oost-Berlijn, lezen wij in het Nieuwsblad voor Noord-Oost Friesland. Op een tentoonstelling van „bijgelovigheid uit het kapitalistische westen“ hing het portret van de Nederlandse hoogleraar Tenhaeff, die in Utrecht parapsychologie doceert.

Er is in Leningrad een laboratorium voor parapsychologisch onderzoek, dat onder leiding staat van Prof. Wassiliew. Een natuurkundige verklaring van het verschijnsel van de telepathie heeft men niet kunnen vinden. Electromagnetische golven bleken geen afdoende verklaring te kunnen geven. „Wij zullen ons moeten bezighouden met de vraag of de hersenmassa een nog onbekende factor produceert. Wij zullen moeten aanemen, dat deze factor van oorsprong een energetische is“, aldus Prof. L. L. Wassiliew.

Wie trok er zoveel gave tanden?

OP 17 JULI van het vorige jaar deden Haarlemse politieagenten en twee geneeskundige inspecteurs een inval in de woning van de thans 66-jarige Haarlemse arts G. D. van der W. De inspecteurs waren de geneeskundig inspecteur voor de volksgezondheid, de heer A. Pieron en de geneeskundig inspecteur voor de tandheelkunde, de heer J. W. Feitsma.

Tegen de arts werd proces-verbaal opgemaakt, omdat hij niet op de voorgeschreven wijze mededeling van de uitoefening van de tandheelkunde zou hebben gedaan aan de inspecteur voor de volksgezondheid en omdat hij verbonden zou zijn geweest aan een instituut, waarvoor reclame werd gemaakt.

Tegen de tandtechnicus waarmee de arts samenwerkte, de 43-jarige Haarlemmer H. van der P. werd proces-verbaal opgemaakt wegens het onbevoegd uitoefenen van de tandheelkunde. Zowel de arts als de tandtechnicus zijn indertijd voor de Haarlemse kantonrechter verschenen. De arts ging van het vonnis, tweemaal vijfhonderd gulden boete, in hoger beroep.

Firmanten aan het werk

DE ARTS, DIE ook een practijk als huisarts uitoefende, trok onder narcose tanden van patiënten, die het tandheelkundig instituut van de tandtechnicus H. van der P. had geworven. Medefirmant van Van der P. was een 48-jarige Rotterdamse fabrikant, L. C. F. Het instituut verstuurde reclamemateriaal en eventuele liefhebbers moesten een antwoordkaart insturen. Zij kregen dan, voorzover zij in ons land woonden, bezoek van de fabrikant en de tandtechnicus en er werden gipsafdrukken gemaakt van het gebit van de toekomstige patiënt.

Enige weken later werd de patiënt dan per auto naar de woning van de Haarlemse arts gebracht, waar onder narcose de tanden werden getrokken. Meestal zou dit gebeurd zijn door de tandtechnicus. Bij de behandeling in hoger beroep sprak de arts dit echter tegen. De rechtbank trok zijn verklaring echter in twijfel. Het was vele patiënten, zo bleek uit verklaringen, opgevallen, dat wanneer zij uit de narcose ontwaakten, zij meestal de tandtechnicus met bebloed schort naast zich vonden.

Gemiddeld werden vijf patiënten per week in de woning van de arts op deze wijze „behandeld”. Het was altijd een nogal bloedige geschiedenis. De heer Feitsma, inspecteur in algemene dienst voor de tandheelkunde was de diletantische werkwijze van de arts opge-

vallen. Hij deelde de rechtbank mede zich buitengewoon te hebben verbaasd over de enorme hoeveelheden bloed, die de patiënten tijdens de behandeling kwijt raakten. De bloedspatten zaten aan de muren. Vaak werden volkomen gave gebitten lukraak getrokken.

Collectie in potten

DE RECHTBANK SPRAK zijn verbazing uit over de verzameling gave tanden en kiezen die de arts in potten had bewaard.

Tijdens de overval troffen de politieambtenaren in de badkamer van de woning vrouwelijke patiënten aan, die nauwelijks waren bijgekomen, en die onder het bloed zaten.

Over het algemeen waren de patiënten niet zo erg te spreken over de behandeling, waartoe zij zich hadden laten verlokken. Zij leden veel pijn, vooral wanneer de narcose niet helemaal werkte.

Een 34-jarige PTT-ambtenaar uit Alkmaar had zich door een collega laten overhalen om zich door het Haarlemse instituut te laten behandelen.

„Ik was in elf minuten dertig kiezen en tanden kwijt”, vertelde hij aan de rechtbank. „Het deed enorm pijn. Na de behandeling bleken de brokstukken nog in mijn kaak te zitten. Het was een ware ravage”.

Hoe het niet moest...

DE ALKMAARDER HAD zijn geld teruggevraagd. Hij was enige dagen na de behandeling naar een tandheelkundig chirurg in Utrecht gegaan. Daar stond hij tijdens een praktijkcollege in de universiteitskliniek model om te tonen, hoe het niet moest...

De arts ontving van het instituut f 50 per geval. Hij zou, verdedigde hij zich, niet hebben geweten dat hij de geneeskundig inspecteur voor de volksgezondheid van een en ander had moeten verwittigen. Evenmin zou hij er van op de hoogte zijn geweest, dat hij verbonden was geweest aan een instituut, dat reclame maakte.

Zijn verdedigster, mr. Scheltens—Charbo, zei dat het de arts niet kan worden verweten, dat hij de diverse bepalingen van de wet op de tandheelkunde niet kent. Zij vroeg voor haar patiënt ontslag van rechtsvervolgning.

De rechtbank heeft de arts vrijgesproken wegens gebrek aan bewijs. De eis van de officier luidde: tweemaal duizend gulden boete.

Wij herinneren er aan, dat de tandtechnicus in zijn vonnis heeft berust.

(Ontleend aan N.R.Crt., Alg. Hbl. en De Crt.-H.N.v.d.D.)

Rijksonderzoek gaat op volle toeren draaien

ALLE VERPAKTE GENEESMIDDELEN moeten worden onderzocht in een overheidslaboratorium. Aldus wil het de wet op de geneesmiddelenvoorziening. Dit overheidslaboratorium, gevestigd te Leiden, is dinsdag na pinksteren officieel geopend.

Om te beginnen moet dit laboratorium alle bestaande verpakte geneesmiddelen onderzoeken. Een hele klui: het zijn er bijna 5000. Het laboratorium, dat de naam draagt van Rijksinstituut voor Geneesmiddelenonderzoek, is al enige tijd hiermee bezig.

Voor dit onderzoek heeft men drie jaar de tijd. Voorlopig mogen deze geneesmiddelen in de handel blijven. Geen nieuw geneesmiddel mag evenwel in de handel worden gebracht, alvorens het onderzocht is. In de toekomst zullen er dus alleen maar geregistreerde geneesmiddelen zijn.

Het nieuwe instituut beperkt zich tot het chemisch-farmacologische en fysisch-chemische deel van het onderzoek. Het biologisch, toxicologisch en klinisch onderzoek geschiedt elders. De rapporten komen in handen van een rijkscommissie die over registratie beslist.

Miljoen gulden voor onderzoek geneesmiddelen

TER GELEGENHEID VAN de 75e verjaardag van Dr. S. van Zwanenberg is de „Dr. Saal van Zwanenbergstichting” in het leven geroepen. Doel van de Stichting is de wetenschappelijke bestudering te bevorderen van de farmaco-therapie, met name gericht op de creatie van nieuwe geneesmiddelen en tevens bijzondere onderzoekingen mogelijk te maken, welke hiertoe in de breedste zin van waarde moeten worden geacht.

Voor het bereiken van dit doel wil de Stichting prijzen toekennen voor bijzonder wetenschappelijk werk op dit terrein en waardevolle onderzoekingen financieel steunen.

De Koninklijke Zwanenberg-Organon zal aan de Stichting donaties geven ten belope van circa f 1 miljoen. De toekenning van prijzen en financiële steun zal geschieden door een onafhankelijke jury van vijf personen, waarin tenminste drie hoogleraren van Nederlandse universiteiten zitting hebben.

Het bestuur van de Dr. Saal van Zwanenbergstichting wordt gevormd door Dr. L. J. M. Beel, voorzitter, Prof. Dr. J. E. de Quay, Prof. Dr. H. W. Julius en Prof. Dr. M. Tausk, secretaris. De heer J. Kraayenhof te Amsterdam treedt op als penningmeester. De Stichting is gevestigd te Oss. Het voorlopige correspondentie-adres van de Stichting is Bergweg 6 te Nijmegen.

Vereniging wil haar streven meer in de publieke belangstelling brengen

OP 31 DECEMBER 1963 telde de Vereniging tegen de Kwakzalverij 960 leden en 34 abonnees op het Maandblad. Aan het einde van 1962 bedroeg het aantal leden en abonnees 992 in totaal.

In het afgelopen jaar werden vijf bestuursvergaderingen gehouden, die over het algemeen goed werden bezocht.

Aan de beurt van aftreden waren de bestuursleden mevrouw A. Burbach en de heer E. Mijnaerends. Mevrouw Burbach wenste zich niet herkiesbaar te stellen, een besluit, dat in aanmerking genomen haar grote activiteit als secretaresse gedurende dertien jaren, ten zeerste wordt betreurd. De heer H. Dijkstra heeft zich bereid verklaard het secretariaat waar te nemen tot een nieuwe secretaris zal zijn benoemd.

De heer Mijnaerends stelde zich herkiesbaar en werd bij acclamatie herkozen.

In de algemene ledenvergadering van april werden de heren M. Paulissen — een deskundige op reclamegebied — en J. Noord met algemene stemmen tot bestuurslid gekozen. Mevrouw dr. E. R. Westerveld-Brandon, die eveneens als bestuurslid was voorgedragen, moest wegens ziekte afzien van aanvaarding van deze functie.

Maandblad

De heer O. Kuyjk, die zich heeft doen kennen als een actief medewerker van onze vereniging, was in oktober wegens behoepshalve verblijf in het buitenland verhinderd het redacteurschap van ons Maandblad te vervullen. Daar hij er niet zeker van was, dat hij in de naaste toekomst nog regelmatig voor onze Vereniging zou kunnen werken, achtte hij het beter om zich geheel terug te trekken. Onze vroegere redacteur, de heer M. G. Emeis nam zijn taak voorlopig over doch drukke werkzaamheden beletten ook hem het Maandblad voor vast te verzorgen. Door zijn bemiddeling werd

de heer J. Th. Balk, redacteur van het Algemeen Handelsblad, bereid gevonden om met ingang van 1 januari 1964 die taak te vervullen.

In tegenstelling tot de twee voorafgaande jaren werd door de Adviescommissie Fondsenverwervingsactie, afdeling Volksgezondheid, over 1963 geen uitkering aan de Vereniging toegekend.

JAARVERSLAG OVER 1963

In het begin van het jaar besloot het bestuur uit zijn midden een commissie samen te stellen met de opdracht na te gaan op welke wijze het leden-tal zou kunnen worden opgevoerd en de activiteit van de Vereniging zou kunnen worden geïntensiveerd en uitgebreid. Deze commissie, gevormd door de heren A. P. N. de Groot, J. Noord, M. Paulissen en H. Dijkstra, stelt zich voor zo spoedig mogelijk de algemene ledenvergadering een reorganisatievoorstel ter goedkeuring voor te leggen.

Met het oog op de wenselijkheid de Vereniging en haar streven meer in de publieke belangstelling te brengen, heeft de commissie zich verzekerd van de medewerking van een deskundige op het gebied van de publiciteit, die de doelstelling van de Vereniging ten volle onderschrijft en bij uitstek te gave bezit om deze — zowel mondeling als schriftelijk — uit te dragen.

Meer direct contact

De commissie streeft er voorts naar medici, tandartsen, dierenartsen, farmaceuten en juristen meer direct bij het werk van de Vereniging te betrekken door de besturen hunner organisaties uit te nodigen zich in het bestuur van onze Vereniging te doen vertegenwoordigen.

Op 1 oktober werd de heer D. H. van den Bosch op zijn verzoek ontslag verleend als directeur van het Bureau van de Vereniging. In denegen jaren waarin hij deze functie heeft vervuld, heeft de heer Van den Bosch in het gehele land voor verscheidene verenigingen lezingen gehouden en ook op andere wijze propaganda voor de Vereniging gemaakt, waardoor de werving van leden werd gestimuleerd.

Bij zijn afscheid heeft de voorzitter hem daarvoor dank gezegd. Wordt het besluit van de heer Van den Bosch dan ook enerzijds betreurd, anderzijds is het met het oog op de komende reorganisatie wel begrijpelijk.

Eveneens op eigen verzoek werd mr. H. Jonker, onder dankzegging voor de verleende diensten, met ingang van 1 januari 1964 ontheven van zijn functie van rechtskundig adviseur van de Vereniging. Het bestuurslid mr. J. D. van den Berg zal voortaan de in het Maandblad op te nemen artikelen juridisch beoordelen.

Mocht de Vereniging ook in het afgelopen jaar meermalen blijken van belangstelling van de pers hebben ondervonden, in het kader van de reorganisatie zal er naar gestreefd worden deze nog aanzienlijk te verstevigen.

H. DIJKSTRA, wnd. secretaris.

STAAT VAN BATEN EN LASTEN OVER 1963

	Uitg.	Ontv.
Onkosten secretariaat	f f 200,—	
Kleine kas 7.50	
Diverse kosten 22.70	
Rente		f 336.81
Contributies 7.451.25
Abonnementen 253.50
Vergaderingen 228.60	
Bureaukosten 605.50	
Maandblad 4.700.95	
Reorganisatie 788.35	
Incassokosten 60.20	
Archiefkosten 218,—	
Onkosten voorzitter 112.20	
Nog te betalen:		
Rechtskundig adviseur 329.70	
Maandblad 260,—	
Batig saldo 507.86	
	f 8.041.56	f 8.041.56
STAND DER MIDDELEN		
Rijkspostspaarbank	f 687.84	
Hollandse Bank Unie		
(Fonds speciale doeleinden) 11.671.10	
Gemeentegiro 1.504.71	
Postgiro 3.021.39	
	f 16.885.04	

L BREST, penningmeester.

Bestuur van de Vereniging tegen Kwakzalverij: A. P. N. de Groot, Arts te Hilversum, Voorzitter; E. Mijnaerends, Tandarts te Amsterdam, Vicevoorzitter; H. Dijkstra, Bongart 6, Buitenveldert, Amsterdam-Z., Secretaris; L. Brest te Amsterdam, Penningmeester; Mr. J. E. Goudsmit, Kantonsrechter te Haarlem; Dr. H. H. Scholten, Dierenarts, Veterinair Inspecteur van de Volksgezondheid te Haarlem; Mr. J. D. van den Berg, Rechter te Arnhem; Dr. J. H. Ligterink, Arts en Apotheker te Amsterdam; J. E. Buijter, Apotheker, Farmaceutisch Inspecteur van de Volksgezondheid te Zwolle; J. van Baak, Dermatoloog te Utrecht; J. M. de Haas, Tandarts te Heemstede; J. Noord te Amsterdam en M. Paulissen te Voorburg.

Lidmaatschap van de Vereniging incl. Maandblad min. f 7.50, voor studenten, verpleegsters, arts-, tandarts- en apothekers-assistenten en kraamverzorgsters f 2.50. Adres voor het opgeven van leden en abonnees: H. Dijkstra, Bongart 6, Buitenveldert, Amsterdam-Z. Penningmeester: L. Brest, Argonautenstraat 19a, A'dam-Z. Postgiro van de Ver. 32237 te Amsterdam - Gem. Giro K 1672.

DRUKKERIJ SYSTEMA N.V.
Amsterdam

Abonnement per jaar franco per post bij vooruitbetaling f 7.50, voor studenten, verpleegsters, arts- tandarts- en apothekers-assistenten en kraamverzorgsters f 2.50

Administratie Maandblad:

H. Dijkstra, Bongart 6, Buitenveldert, Amsterdam-Z.. Tel. (020) 42.07.58.